

10 ideas clave

Enseñar la competencia oral en clase

Aprender a hablar en público

Montserrat Vilà Santasusana
Josep M. Castellà

ESTRUCTURA I CONTINGUT DEL DISCURS
<ul style="list-style-type: none"> - Introducció: presenta el tema i justifica el contingut de l'exposició; atrau l'atenció de l'auditori cap al tema tractat. - Desenvolupament: organitza clarament la informació; es percep un fil argumental definit; utilitza amb encert els exemples, les anècdotes, les cites...; va resumint i referint-se a les idees mencionades amb anterioritat. - Conclusió: conclou amb les idees principals o bé amb un recurs retòric (joc de paraules, cita, imatge poètica...).
ADEQUACIÓ A L'AUDIÈNCIA
<ul style="list-style-type: none"> - Objectiu: es transmet clarament l'objectiu de la comunicació; l'objectiu s'anuncia en la introducció. - Auditori: té en compte a l'auditori en el seu discurs; utilitza un vocabulari adequat als coneixements dels oients. - Grau de formalitat: manté el grau de formalitat adequat a la situació i al destinatari. - Tema: domina el tema; s'entusiasma explicant-lo o avorreix.
COHESIÓ DISCURSIVA
<ul style="list-style-type: none"> - Organitzadors textuais: utilitza adequadament els elements de connexió que orienten en la interpretació del text. - Repetició de paraules i estructures: és variat amb el lèxic i les construccions; utilitza la sinonímia i la paràfrasi per a evitar repeticions. - Precisió: utilitza paraules precises; canvia el discurs sobre la marxa per a buscar formes més exactes d'expressar una informació.
VEU I ENTONACIÓ
<ul style="list-style-type: none"> - Volum i timbre: la seua veu plena la sala; té la veu aguda o greu. - Entonació: la curva melòdica és diferent segons el significat de cada enunciat o és igual per a tothom. - Ritme: parla a poc a poc, de pressa o a un ritme normal; se li pot seguir; domina les pauses i el silenci; és fluid o s'interromp sovint amb dubtes i vacil·lacions.
GESTUALITAT, MIRADA I POSICIÓ CORPORAL
<ul style="list-style-type: none"> - Posició del cos: se situa davant o darrere de la taula; està quiet o es desplaça; domina l'espai; està de peu o assegut. - Gestualitat: els moviments de braços i mans són suaus, durs, nerviosos...; incorre en moviments repetitius. - Mirada: mira al públic, al terra, al fons de la sala; reparteix la mirada a tot el públic. - Aparença física: roba, pentinat, afaitat, maquillatge, etc., són convencionals amb la situació; la ruptura del convencional és deliberada o inconscient. - En general: els elements no verbals concorden amb el missatge verbal o hi ha contradicció.
ELEMENTS DE SUPORT
<ul style="list-style-type: none"> - Textos: utilitza la pissarra, reparteix fotocòpies, mostra llibres, etc. - Complementos: mostra fotografies, objectes, etc.; es vesteix d'una manera especial; posa música, toca un instrument, etc. - Elements tecnològics: utilitza ordinador, micro, etc.; utilitza un PowerPoint adequat i ben construït; la sala no queda a les fosques i permet el contacte visual amb el públic. - En general: els mitjans que utilitza reforcen el missatge o distrauen l'atenció.

*Informació extreta de les pàgines 141 i 142 del llibre "10 idees clave. Enseñar la competencia oral en clase. Aprender a hablar en público". Per Montserrat Vilà Santasusana i Josep M. Castellà. Traduït al valencià pel CEFIRE de Plurilingüisme d'Alzira.